

Văn Tế Tưởng Nhớ Công Đức Ân Sư TCV Sao Biển Nha Trang

Đẹp thay!

Mây thắm Nha trang, Nắng hanh Diên Khánh

Lập thu man mác Đại Cù Huân, trời tháng bảy heo may
lùa Cửa Bé.

Chánh tòa Kitô Vua thánh đường cổ kính,

Quần tụ đàn con tản mác bốn phương

Kính dâng nén hương trầm, cung tiến Ân Sư!

Nhớ thuở xưa!

Một dải Khánh Hòa đất lành
trù phú, vạn vật thiên nhiên
hợp khúc đồng dao.

Dòng sông Cái uốn mình vẫy
vùng lượn khúc, Nhánh Quán Trường
lờ lững nước cuộn trôi.

Đất lành chim đậu, tọa lạc an cư, in dấu khai mở
mầm thiêng, gieo vãi mùa bội thu gặt hái.

Vững vàng đức tin, gia tăng lòng mến, quyết dốc
kinh luân truyền thụ, đặc sở học thành nhân bao lớp
môn sinh.

Vọng tưởng Ân sư, người nước lạ mà lòng không lạ, cho dầu lạ phong thổ tập quán dân sinh khí tiết, vẫn hòa đồng một dạ, đem Tin Mừng Tám Mối Phúc Thật truyền rao.

Ớn trọng nghĩa Thầy, người bản xứ mà dạ không vong bản, phép tắc gia phong gìn vàng giữ ngọc giữa đầm sen, vẫn minh hòa nhập, khơi lửa tin mến bùng lên bao ấm áp.

Ôi! Sư đồ như phụ tử. Công giáo dưỡng tài bồi, ân nghĩa vô lường, ngày đêm đau đáu.

Chí lí thay! Nhất nhật vi sư, chung thân vi phụ.

Cha vì con cơ khổ trí tâm, hao mòn trí lực, Thầy vì môn sinh lưng gầy bước ngặt, mặt ủ mày phiến một niềm chung khẩn giữ.

Già mẫu mực, tâm đức nêu gương, việc đạo việc đời truyền sở đắc.

Giữ phép khuôn, trí huệ trui rèn, lương đồng lễ gia trao kính sử.

Thẹn nỗi chúng con, môn sinh đàn đàn lớp lớp

Tựa “Liu Diu vẫn giống nhà, rắn đầu biêng học lễ không tha.

Thẹn đến hồ lửa đau lòng mẹ, nay thét mai găm rứt cổ cha,

Ráo mép chỉ quen lời lếu láo, lằn lưng chẳng khỏi vết roi da,

Khiếp đảm từ nay trâu lỗ xin siêng học, kéo hồ mang danh tiếng thế gia ...” (Mạc Đĩnh Chi).

Vinh dự thay!

Lửa hiếu học thổi bùng theo năm tháng, nghệ thuật văn chương khoa học lễ Đạo nhiệm màu

Nêu gương kiên nhẫn đạo đức hy sinh, tinh thần trách nhiệm, thân ái hòa đồng chia sẻ buồn vui.

Nhớ lại lời xưa một thời huấn giáo, ghi khắc trong tâm cảm xúc dâng trào:

“Chacun pour soi” mỗi người tự mình, không quay cóp

“Dieu pour tous” Chúa là tất cả, cánh đồng chung truyền giáo kêu mời

“Vanitas vanitatum omnia vanitas” Là hư không cũng về với hư không cát bụi!

“Caritas numquam excidit” Lòng mến trường tồn chẳng mất đi đâu!

Chúng con nay.
Mái đầu xanh nhuộm bạc
Nhuệ khí hao mòn theo năm tháng thời gian
Chí những toan xẻ núi lấp sông,
Mà nay sức dần tàn, lực muốn cạn.
Ngoảnh trông lại: người còn người khuất,
Thành đạt cũng nhiều, thành danh chẳng kể
Thất bại cơ khổ đường đời, thành nhân không thiếu
Hưởng ơn chữ nghĩa ba bề thông thuộc Thầy cho
Đến cuối đời có dùng đâu hết được!

Cảm mến thay! Sách có câu:
Nước có nguồn, người có tông có tổ
Hưởng quả nhớ ơn, công người trồng tía
Ôn nghĩa cao dày xin tạ dạ ghi tâm.
Cầu an hưởng phúc lộc ân thiêng thánh đức,
Từ trời cao nhờ Mẹ Sao Biển nhân lành!

Ân sư ôi!
Người đã khuất,
Người đương dương thế
Chứng giám lòng thành
Tác dạ khắc ghi
Đồng Cung Bái Tạ.

(Sài Gòn, Bình Tân quận 23/3/2018)
Nguyễn Công Khanh.